

man spørge enhver, der var kommen i lignende Forlegenhed, om han vilde udleveres, vilde han selvfølgelig svare ja, det vilde han nok, han vil ikke kunne gøre andet. Det har derfor ikke noget at sige, hvorvidt de selv begære eller ikke begære at udleveres, og dette høje Ting skal selvstændig afgøre, hvorvidt man bør udlevere eller ikke. Jeg tror, at hvis man udleverer en Mand for sine Ytringer, vil Ytringsfriheden have udspillet sin Rolle, og det vil dog ved mange Lejligheder have sin store Betydning, at man kan udtale sig frit, selv om man ikke kan føre noget juridisk Bevis derfor. Jeg vil derfor advare mod, at vi gaa til Udleveringen, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer at følge mig i dette, og navnlig vil jeg anmode mine ærede Meningsfæller om at følge mig og stemme mod Indstillingen.

Rundsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet i denne Sag, er det for at udtale i ganske korte Bemærkninger, at jeg ikke ser mig i Stand til at følge det ærede Udvalg i dets Indstilling om at give Samtykke til det begærede Sagsanlæg mod det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn). Jeg skal ikke komme ind paa nogen dybtgaaende Motivering, idet jeg kan henholde mig til, hvad det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte med Hensyn til alle de Momenter, som han mente talte for, at han maatte være mod Udleveringen. Alt, hvad han i saa Henseende fremførte, kan jeg fuldstændig tiltræde, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa. — Det Moment, der har været afgørende for Udvalget og ogsaa for det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds, har, som han bemærkede, været den Omstændighed, at det ærede Medlem (Lunn) selv har ønsket at faa denne Sag gjort til Genstand for privat Søgmaal mod ham. Jeg kan imidlertid ikke erkende, at det ærede Medlems Mening maa have noget afgørende for mig i saa Henseende, thi hvad det kommer an paa for mig, er, at man her oppe i Rigsdagen har Ret til at kritisere Administrationen og Embedsmændene i deres Udførelse af deres Embedsgerning, og naar en saadan Kritik falder her oppe, at den saa kan medføre, at dette Spørgsmaal bliver saa grundig belyst, som det paa nogen Maade er muligt. Jeg kan imidlertid slet ikke indse, at dette Spørgsmaal kan blive grundigt belyst ved privat Sagsanlæg af Hr. Ingeniør Ernst mod det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn), og jeg mener derfor, at en saadan Belysning, som Rigsdagen kan have Ret til at fordre, kun kan tilbeje-

bringes derved, at den ærede Minister foretager en grundig Undersøgelse af selve Sagen, men en saadan Undersøgelse tror jeg, bliver forhindret netop derved, at Ingeniør Ernst faar Lejlighed til at anlægge Sag mod det ærede Medlem. Jeg tror nemlig, at naar Bevisbyrden for disse Paastande, som ere fremsatte, bliver lagt over paa det ærede Medlem, vil det maaske i mange Tilfælde være vanskeligt for ham at faa fuldt juridisk Bevis stiftet til Beje. Jeg har saaledes ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at det ærede Medlem under Diskussionen heroppe har været meget forsigtig med at trække Navne frem paa de Personer, der ere hans Kilder til de Oplysninger, han har haft. Naar det er Tilfældet, vil det vistnok ogsaa være vanskeligt for ham at kunne skaffe tilbørligt juridisk Bevis i adskillige Tilfælde for, hvad han saaledes har erfaret. Og hvis det er Tilfældet, kan jeg ikke se rettere, end at saa vil det, der kommer ud, kun være en højst ufuldstændig Belysning af denne Sag; men det kan Rigsdagen paa ingen mulig Maade være tjent med. Den kan kun være tjent med at faa Sagen grundig undersøgt og belyst, og den eneste Vej hertil er efter min Formening en grundig Undersøgelse fra den højstærede Ministers Side med Hensyn til en af hans undergivne Embedsmænd. Jeg skal ikke komme ind paa, i hvilke Tilfælde man eventuelt kunde gaa med til at bifalde Sagsanlæg mod et Medlem af Rigsdagen. Men det, der her foreligger, er en Kritik af en Statsembedsmand for hans Forhold i hans Embedsførelse, og det er noget, der efter min Mening hverken skal eller bør være Genstand for privat Søgmaal, mod et af Rigsdagens Medlemmer, men derimod for en ministeriel Undersøgelse. Resultatet af denne bør da forelægges for Rigsdagen, saaledes at vi ad den Vej kunne faa Klarhed i Sagen. Jeg vil altsaa stemme imod Udvalgets Indstilling om at udlevere det ærede Medlem til privat Søgmaal.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremkom med nogle Udtalelser om, i hvilke Tilfælde der tidligere var meddelt eller nægtet Samtykke fra Rigsdagens Ting til Sagsanlæg imod et af Tingets Medlemmer. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem udtalte — men jeg antager det — at dette er det første Tilfælde, der foreligger for Landstingets Vedkommende. Der har aldrig tidligere her i Landstinget været Spørgsmaal om at give Samtykke til at lade et Medlem søgges for Udtalelser faldne her,